

Várpalotai

BÁNYÁSZ

Termeljünk
több, olcsóbb, jobb szén!

VÁRPALOTA VÁROS PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

V. évfolyam — 10. szám.

ÁRA 30 FILLER

Péntek, 1955. március 11.

Március 15-től április 4-ig felszabadulási műszak

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége március 9-én felhívást intézett az ország dolgozóhoz a felszabadulási műszakok megtartásáért. Az elnökség felhívása valamennyi hazáját szerető dolgozóhoz szól, hiszen a felszabadulási műszakkal, illetve eredményeivel hazánkat, a békétörtört erősitjük.

A várpalotai bányászok a munkaversenyek során jó eredményeket értek el, februárban az országos versenyben a második helyet foglalták el, biztos, hogy a felszabadulási műszakok alatt is az élen lesznek. Nem fordul elő majd olyan 10 nap, mint a jelenlegi, amikor a tröszt egy nap sem teljesítette a tervet. Eppen ezért a felszabadulási műszakokat jó szervezéssel, műszaki feltételek biztosításával, a munkafegyelem megjavításával kell előkészíteni. A felszabadulási műszakokra úgy kell felkészülni minden bányának, hogy egy nap sem forduljon elő olyan panasz, mint amit Buzat Imre bányászunk írt a facilitásról, egy nap sem szabad ürescsillé hiánynak előfordulni, egy nap sem lehet igazolatlan mulasztó.

A Központi Vezetőség március 2-4-i határozata kimondja, hogy szakadatlanul, dekadra teljesítsük a teret minden előirását. A Várpalotai Szénbányászati Tröszt az első tíz nap alatt nem teljesítette a tervet. Bár bizunk benne, hogy a hó végére elérjük a 100 százalékot, mégsem tettünk eleget a Központi Vezetőség határozatának, amely dekadonként határozta meg a terveteljesítést. Nem elég a havi rohammunka a tervleamaradás behozásához, a hó első 10 napján is annyi szénre van szükség a fogyasztóknak, mint az utolsó 10 napon.

A Központi Vezetőség határozata utal az önköltség csökkentésére, a termelékenység emelésére. Ebben vannak nekünk jó és rossz példák. A Beszáló-aknán a szénét jóval a tervezett áron alul termeljük ki, ez elmondható más bányáról is. De van olyan bányánk, mint Herend-bánya, ahol a szén többé van, mint az érte tervezett összeg és ez vonatkozik a trösztre is. A Központi Vezetőség határozatát úgy tudjuk végrehajtani, ha a fel-

szabadulási műszakok alatt is fokozottabb mértékben használjuk fel a vastámokat, több raboltfával, deszkával dolgozunk, a csilléket jobban megrájkjuk, megszüntetjük az üresre várást, megjavítjuk a minőségi termelést, a löszrel való felelőtlen gazdálkodást.

Ezek a felsorolt példák is mutatják, hogy milyen alapos szervezési munkát kell végrehajtani a műszaki vezetőknek — bányában és trösztben — a Központi Vezetőség határozatának végrehajtásáért. Nagy dologról van szó. A felszabadulási műszakokban is vezető helyet kell kivívni. És itt csak úgy tudjuk megállni helyünket, ha erre alaposan felkészülünk.

A mi dolgozóinkban van versenyfellel, szeretik hazájukat, pártjukat, harcolnak a békétörtört megerősítéséért. Pál Miklós sztahanovista vajúr a szakszervezet felhívása után elsőnek csatlakozott a felszabadulási műszakokhoz, tervének magasabb százalékra való teljesítését vállalta, ígéretet tett az önköltség csökkentésére, és emellett felhívta a bánya dolgozóit, az ünnepi műszakokhoz való csatlakozásra. Pál elvtárs példája mutatja, hogy dolgozóink örömmel versenyeznek, tömegesen vesznek majd részt a felszabadulási műszakokban, csupán a műszaki feltételek biztosítását kéri.

A felszabadulási verseny utolsó szakaszához értünk. Párosversenyben vagyunk a Középdunántúli Szénbányászati Tröszttel, januárban és februárban ők nyerték ezt a versenyt, márciusban is ők vezetnek. Ha a felszabadulási műszakokat sikerrel befejezzük, akkor még megtudjuk fordítani a párosverseny sorsát és olyan munkagyőzelemmel fejezhetjük be a felszabadulási munkaversenyt, amely lehetővé teszi, hogy a SZOT és a Minisztertanács vándorzászlaját a mi trösztünk nyeri el.

A vándorzászló és a felszabadulási serleg elnyerése háromnapos jó munkánk, negyedéves tervünk teljesítésének jutalma lenne, valamint a Központi Vezetőség határozatának végrehajtását jelenti. Ezért tegyünk mindennapos jelszónk: Előre minden erővel a felszabadulási műszakok mindennapos terveteljesítéséért.

Ünnepélyesen nyitották meg a Magyar—Szovjet Barátság Hónapját

Szombaton délután 5 órakor a Szabadság Kultúrotthonban tartották a Magyar—Szovjet Barátság Hónapjának megnyitását és a nemzetközi napon ünnepségét. A díszelnökségben helyet foglalt a szovjet küldöttség, Fenyő Béláné elvtársnő, az MNDSZ Országos Központjának politikai munkatársa, Kertai Sándor elvtárs, a városi párt-végrehajtóbizottság első titkára, Halper elvtárs, az MSZT városi titkára, Réthalmi Sándorné, az MNDSZ városi elnöke, rajtuk kívül a város kiváló dolgozó is.

Az ünnepséget a magyar és szovjet himnusz nyitotta meg, a nagygyűlés közönsége elmélyedve hallgatta végig a két himnusz.

Supka Kálmán elvtárs beszédében Sztálin elvtárs halálának év-

fordulójáról emlékezett meg és a nagygyűlés közönsége egy perces néma felállással adózott a nagy Sztálin emlékének.

Supka Kálmán elvtárs megnyitó szavai után Fenyő Béláné elvtársnő emlékezett meg először pár szóval a Magyar—Szovjet Barátság Hónapjáról, majd a nemzetközi nőnapról. Beszélte a 45 év előtti első nemzetközi nőkonferenciáról, melyen Lenin elvtárs is résztvevett. Klara Zetkin jólismert szavait idézte: „Ha az asszonyok nagy sokasága mélyeséggel meggyőződésből magáévá teszi a jelszót: — harcot a háború ellen! — akkor a népek békéjét meg lehet menteni, mert a nőknek nagy sokasága azon a napon, amelyen ezzel a jelszóval felsorakozik, legyőzhetetlen

Előre a felszabadulási műszakok sikeréért!

Végrehajtom a Központi Vezetőség határozatát

A Központi Vezetőség március 2-4 határozata élesen rámutat az önköltség csökkentés fontosságára, mint az életszínvonal emelésének elengedhetetlen feltételére. Mint egy nagy bányának vezetője, kommunista főmérnök kötelességemnek tartom, hogy a Központi Vezetőség határozatát végrehajtsam és az önköltség csökkentés terén vállalást tegyek.

A felszabadulási verseny utolsó hónapjában márciusban és a

felszabadulási műszakok alatt vállalom, hogy 200 folyóméter vágaiból farablás útján 20 köbméter fát nyerek, amelyet más helyen ácsoláshoz felhasználok, ez a szén tonnájára számítva 12 fillért jelent. A fogásmélység betartásával a frontfejtéseken 18 köbméter fát takarítok meg, melyet újból felhasználhatok, ez tonnánként 10 fillér megtakarítás. Az elheverő anyagok kiszállításával a szén tonnájának költségét 5 fillérrel csökkentem. A március hónapra

vállalt önköltség csökkentésem tonnánként 37 fillér.

Ez így nem látszik nagy összegnek, azonban ha azt nézzük, hogy 40.420 tonna szén a havi teremt, a 37 fillér ilyenformán nagy összeget tesz ki. Úgy érzem, hogy a Központi Vezetőség határozatát végrehajtom az önköltség csökkentésével hozzájárulok az életszínvonal emelkedéséhez.

Kasza Zoltán
sztahanovista főmérnök.

Vállalást tettünk a felszabadulási műszakokra

9-én, amikor a felőlasóban ismeretlen lett a bányászok előtt a SZOT elnökségének a magyar dolgozókhöz intézett felhívása, a harmadik szakszervezet egyöntetűen csatlakozott a felszabadulási műszakokhoz. Az Ernő-bánya dolgozóit közül Kovács József, az 500-as front nevében vállalta a következőket:

1. Biztosítjuk a fokozatos termelést.

Erős János a legjobb vajúrtanuló

A vajúrtanulások között most dől el a munkaverseny, amelynek legjobbjai kerülnek az ország legjobb vajúrtanulója címéért folytatott küzdelembe.

1. Erős János másodéves tanuló 214 ponttal. 2. Pecsics László másodéves tanuló 198 ponttal. 3. Szilaj József másodéves tanuló 179 ponttal. 4. Parkas János másodéves tanuló 173 ponttal. 5. Németh Tibor másodéves tanuló 171 ponttal.

Reméljük, hogy a tavalyihoz hasonló jó eredményeket érnek el vajúrtanulóink.

2. Megszilárdítjuk a munkafegyelmet, a hiányzókat kiközösítjük a fronton.

3. A minőséget megjavítjuk. Az 500-as front első és harmadik harmadát párosversenyre hívták. A verseny eredménye a Központi Vezetőség határozatának tesz eleget.

Miklós István:
szakszervezeti bizalmi.
Kovács József Rosta Lajos
vajúr. vajúr.

A szakszervezet aknász, a frontmester vállalja, hogy a brigád részére az üres csillét és az anyagot biztosítja. Hetenként egyszer raboltfával dolgoznak, a frontot a következő szakszervezet részére munkakész állapotban átadják.

Paxián János aknász,
Simon András frontmester.

Frontbrigádok versenye

A frontbrigádok versenyében Ferenc-bánya 70-es frontjának első harmada vezet 122 százalékos eredménnyel. Közvetlen utána Csér-bánya 3-as frontjának második harmada áll 121 százalékkal, a harmadik ugyancsak a Ferenc-bányai 70-es front második harmada.

Ha a frontbrigádok versenyét vizsgáljuk, akkor világosan megállni a bányák lemaradásainak okait. A tömegtermelő helyek elmaradása döntő a terveteljesítésben. A Beszáló-aknánál még 90 százalékot sem ér el egy front sem. Az Ernő-bánya hat frontja közül csak Paxián János frontja teljesíti a tervet. De van olyan front, amely 1202 csillével el van maradva a havi tervetől. A Ferenc-bányai 48-as front sem éri el a 100 százalékot, ezért nem tudnak a Ferenc-bányaiak 100 százalék fölé kerülni. A belső üzemek 21 frontjából 13 frontbrigád nem teljesíti a tervet, 8 áll 100 százalékon felül. Amíg ez az arány nem változik meg, illetve valamennyi frontbrigád nem teljesíti a tervet, addig nem hozhatjuk be a lemaradást sem.

A frontbrigádok vezetői, az aknások adjanak több segítséget a fronton dolgozó bányászok versenyéhez.

Tartsunk felszabadulási műszakokat

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége felhívást intézett a magyar dolgozókhöz, felszabadulási műszakok megtartására. A felhívásban, a felszabadulási műszakok, március 15-től április 4-ig lettek kitzúve.

A Ferenc-bánya frontján dolgozom, sztahanovista vajúr vagyok, eddig valamennyi munkaversenyben résztvettem, a felszabadulási versenyhez is az elsők között csatlakoztam. Okom volt rá, mert nekem a felszabadulás teremtette meg a jobb életet, családommal együtt és a demokráciában látom biztosítva gyermekeim jövőjét. Becsületesen keresek, jól megéllünk belőle, telik ruházódásra, szórakozásra. Nem fenyeget a munkanélküliség. S ezt mind a felszabadulásnak, a Szovjetuniónak köszönhetem. Ezek mind arra készítetnek engem, hogy elsőnek csatlakozzam a felszabadulási műszakokhoz, és ígéretet tegyek arra, hogy a felszabadulási műszakok alatt tervemet, a jelenleginél még magasabb százalékra teljesítem, de nemcsak terveteljesítő

leszek, hanem mint kommunista példamutató és népnevelő is.

Nagy gondot akarok fordítani a felszabadulási műszakok alatt az önköltség csökkentésre. Eddig is rabolt fával és rabolt deszkával dolgoztam. Ezután igyekszem még több, használt fát a munkámban hasznosítani, még több vastámpot beépíteni, hogy a szénét olcsóbban termeljem ki.

A magam vállalása mellett felhívom a tröszt valamennyi dolgozóját, csatlakozzunk egyöntetűen a felszabadulási műszakokhoz. Mutassuk meg, hogy a március első napjaiban történt lemaradást, rövid időn belül behozzuk, tervünket teljesítjük, jóminőségű szénét termelünk, az önköltséget csökkentjük, a termelékenységet emeljük.

Hazánk felszabadulásának 10. évfordulóját ezzel tudjuk a legméltóbban megünnepelni.

Pál Miklós

lesz.” Fenyő elvtársnő beszéde után a szovjet küldöttség vezetője üdvözölte a város dolgozóit, a Magyar—Szovjet Barátság Hónap megnyitása alkalmából és éllette a két nép törhetetlen barátságát.

A viharos tapsot kapott felszólalás után Supka Kálmán elvtárs beszélt a Magyar—Szovjet Barátság Hónapokról, méltatja azt a

rendkívüli nagy segítséget, amit a Szovjetuniónól kaptunk, felszabadulásunk első napjaitól kezdve. A szovjet emberek segítségével mindig óriási fontosságú volt a magyar dolgozó részére, tanultunk a szovjet emberektől, készséggel támogattak bennünket, erkölcsileg, anyagiilag.

Supka elvtárs beszéde után az

MNDSZ városi elnöksége kiosztotta a hős anyáknak járó érmeket, majd megjutalmazta emlékéremmel és oklevéllel azokat az MNDSZ-asszonyokat, akik az MNDSZ 10 éves fennállása óta a nők szervezetében jó munkát szereztek. A díszünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget, majd kedves kultúrmisszó szórakoztatta a jelenlévőket.